

Denise på facebook 26 april 2016.

Får tacka för att jag blev insläppt i gruppen Jag heter Denise och är 26 år och fick min stroke nu i mars. Inser när jag läst lite om er här på sidan att jag har kommit väldigt lindrigt undan och att det hade kunna gå mycket värre. Tänkte jag skulle berätta lite om min resa och vad som hände mig.

Jag och min sambo var i Thailand på en ö som heter Koh Chang (ca 6 timmar från Bangkok) med ett till par. Vi hade varit nere på den stora gatan och ätit och skulle ta tag i att boka hotell för våra nätter i Bangkok. Jag kom ur duschen, skrev till min mamma och slog mig ner på sängen med dom andra tre. Kände kort där efter att jag inte mådde bra, blev väldigt yr, som att hela världen krängde flera varv bara jag rörde huvudet minsta lilla. Min pojkvän sa att jag borde gå till toaletten men när jag försökte gick det inte. Kroppen lydde inte och jag kunde inte stödja mig på benen vilket resulterade att jag föll ihop. Min pojkvän bar mig in till toaletten där jag spenderade natten. Minns inte jätte mycket från natten. Kräktes så fort jag rörde mig, världen snurrade och kroppen funkade inte, ville inte lyda alls, kallsvettades och mådde värre än jag någonsin gjort i hela mitt liv. Trodde stundvis att jag skulle dö.

När tisdagen kom (29e mars) var det dags att åka till Bangkok. Kroppen funkade fortfarande inte och mina vänner bar mig till bilen som skulle ta oss till Bangkok. Kunde varken gå eller stå själv. Vi antog att det berodde på att jag hade kräcks så mycket.. Efter 6 olidliga timmar var vi framme i Bangkok och checkade in på hotellet. Försökte få i mig Imodium och alvedon men kräktes direkt. Vi ringde 1177 som rådde oss att åka till sjukhus, hon trodde jag hade saltbrist. Blev inlagd på sjukhus med dropp och behandlad för matförgiftning. Lämnade sjukhuset efter ett dygn. Kroppen funkade lite bättre men behövde fortfarande mycket stöd för att gå. Högerarmen levde sitt egna liv, hade jag ingen kontroll över alls.

Blev liggande resten av tiden i Bangkok och den 31a gick planet hem till Sverige. Fick åka rullstol hela vägen på flygplatserna, kunde fortfarande inte gå. Högerarmen funkade inte heller så spillde ner hela mig med mat. Kunde inte för mitt liv förstå varför det blev så här av en simpel matförgiftning.

Väl hemma gick jag till vårdcentralen på mammas uppmaning. Träffade en läkare som undersökte mig med en mängd tester, många neurologiska tester. Han tyckte att följderna jag hade visat symptom (yrsel, inte kunna gå, kräkning) inte stämde med matförgiftning. Sen oroade det honom det han såg under undersökningen. Fick remiss till akuten direkt för magnetrontgen.

Väl på akuten träffade jag en läkare som smått dumförklarade mig. Frågade om jag läst medicin (tolkade det som att han tyckte att jag hittade på symptom), frågade om jag verkligen försökte träffa min näsa (träffade hakan med högerhanden) när jag skulle blunda och peka på näsan osv. Efter en till läkare hade tittat på mig så dom att jag har saltbrist och skickade hem mig. Så trots att jag inte kunde gå med högerbenet, hade problem med balansen, kunde inte styra högerarmen och var svag i högersidan fick jag åka hem..

På måndagen ringde min läkare från vårdcentralen och sa att han inte var nöjd med mitt besök på akuten. Han hade pratat med en neurolog som absolut tyckte att jag skulle göra en magnetrontgen. Fick en tid den 12 april. Undersökningen tog ca 90 min och skulle få besked om 5-10 dagar. Ännu mer väntan och funderingar kring varför kroppen inte funkade.

Redan två dagar senare ringde min läkare. Var helt inställd på att dom inte skulle ha sett något så när läkaren sa att jag hade fått en propp i lillhjärnan kom det som en chock. En propp? Jag? Trodde han skojade. Men det blev snabba ryck. Två timmar senare befann jag mig på strokeavdelningen och trodde jag skulle prata med en läkare. Blev förvånad igen när jag skulle läggas in och inte fick åka hem. Sen drog karusellen igång. Låg på sjukhuset i en vecka. Kopplades upp till ett långtids EKG som

jag bar i 48 timmar, fick göra ett ultraljud på hjärtat, blodprover i mängder, CT röntgen, undersökning av hjärtat genom magen typ (har inget minne av vad det heter), träffade sjukgymnast, kurator och arbetsterapeut. Det gjordes väldigt många undersökningar för att landa i att min stroke berodde på att jag har aura migrän och har ätit p-piller. Det är väldigt konstigt säger läkarna att jag har fått p-piller eftersom det är något som man tydligen absolut inte ska äta det när man har aura migrän..

Nu är jag hemma. Benet kommer igång mer för varje dag tycker jag. Skakar dock väldigt mycket i benet när jag är trött. Armen kan jag kontrollera mer även om mycket fortfarande känns klumpigt när jag gör det.

Det har verkligen varit en resa allt det här och jag börjar nog först nu inse vad som har hänt, vilken tur jag har haft och hur mycket värre det hade kunnat gå.